

særlig Stilling, idet de har hørt ind under Hoffet, som havde Herlighedsret over dem. Det blev forandret under Frederik den Ottende, da Søen blev overdraget til Landbrugsministeriet. Og det første, man foretog sig den Gang, da der endnu var en ret rig Fiskebestand, var, at man hurtigst muligt lejede Søen ud for at skaffe Indtægter; og den Lejer, som nu er afgaaet ved Døden, iværksatte hurtigt, om jeg saa maa sige, et Rovfiskeri, idet han om Vinteren fiskede under Isen og om Sommeren med Drivvaad, saa han omtrent fik fisket hele Fiskebestanden væk i denne Indsø. Senere er Fiskeriet gaaet over til en Lodsejer ved Søen; og saa vidt jeg har bragt i Erfaring, er Lejesummen for Øjeblikket 1 500 Kr. for Fiskeriet i Esrom Sø. Den meste Fiskebestand er væk; det eneste Fiskeri, der kan være Tale om i Øjeblikket, er Aalefiskeri. Men fra alle de andre Lodsejere langs Søen er der stadig fremkommet Klager og Udtalelser om, at det var en uheldig Maade, Regeringen tog den Sag paa. Det var Synd, at denne Sø skulde blive ganske tømt for Fisk, og man har fra Lodsejernes Side, som er fuldstændig afskaaret fra at fiske i Søen, ret ofte ønsket at faa en Rettighed her. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, om man ikke, naar der en Gang kommer et Andragende, hvad der sikkert kommer i nær Fremtid, muligvis ved Nedsættelse af en Landvæsenskommission, kan finde en Ordning, saaledes at disse Lodsejere kan faa Ret til Rørskæring og Fiskeri udenfor deres Ejendomme, Staten vil i alle Tilfælde faa den største Part, da hele den vestlige Del af Søen er begrænset af Gribskov.

Med det samme jeg er ved den højtærede Landbrugsminister, er der et Par Smaating, jeg gerne vil omtale. Ved Statens Forstvæsen har der foruden de fast ansatte Skovarbejdere stadig været Brug for en Del løse Arbejdere til Skovhugst om Vinteren. I det sidste Par Aar har disse løse Skovarbejdere ikke haft noget nævneværdigt Arbejde, idet Forstvæsenet næsten har kunnet nøjes med det fast ansatte Mandskab. Under den Forhandling, der har været ført i de sidste Dage om Foranstaltninger til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, fik vi omdelt en Meddelelse, hvori stod, at de Henvendelser, der var rettet til Landbrugsministeriet om forøget Hugst i Skovene, var besvaret derhen, at begrundet paa den milde Vinter var der endnu en Del Effekter til Raadighed, som ikke var solgt, og man kunde derfor ikke love væsentlig mere Arbejde i Statskovene. Jeg skal tillade mig at gøre den

højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at der sikkert er en Del andre Forhold, som her spiller ind. Man er gaaet over til at købe Kul og Koks selv i Hjem, hvor man før udelukkende har brugt Brændsel fra Statsskovene, fordi Brændet fra Statsskovene er for dyrt. Med Hensyn til Gavntræet til Bygningsbrug er Forholdet det samme. Medens man for et Aars Tid siden, da Kronen var lav, kunde bruge en Del af vort eget Gavntræ til Bygningstømmer, betaler det sig til de Priser, man nu holder i Statsskovene, langt bedre at købe Tømmer fra Sverige. Naar man nu fra alle Sider kræver, at vi skal nedad med Priserne, kunde der være nogen Grund til at sige til den højtærede Landbrugsminister: Mon dog ikke Staten skulde gaa foran og sætte Priserne ned paa Brændsel og Gavntræ, saaledes at Statsskovene kunde faa nogen Levering ligesom tidligere? Samtidig vilde der skaffes noget Arbejde til de arbejdsløse Skovarbejdere, som tidligere har arbejdet i Statsskovene, om Vinteren ved Skovningsarbejde, Foraar og Efteraar ved Kulturarbejde; de vil let kunne skaffe sig noget i Sommermaanederne. Nu gaar disse Skovarbejdere til Dels ledige hele Vinteren og tærer paa deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, og selv om man ikke vil sætte store Skovningsarbejder i Gang, vil man ved Hugning, Vejarbejder, Dræningsarbejder og Gødningsarbejder kunne skaffe dem noget at bestille, og det er ikke Forhold, der behøver at blive Rivninger og Splid om herinde; det er noget, den højtærede Landbrugsminister ganske rolig kan sætte i Værk efter eget Initiativ.

Arbejdsløsheden viser sig jo truende for os alle sammen. Tallene for den sidste Uge viser, at vi allerede nu i dette milde og ret gode Efteraar er oppe paa 34 000 arbejdsløse, og dette Tal vil sikkert stige ganske enormt i de kommende Uger, naar Frostene indfinder sig. Arbejdsløsheds krisen i denne Vinter er jo meget mere ondartet end tidligere, thi foruden de arbejdsløse, som vi faar en summarisk Oversigt over hver Uge, findes der her i vort Land 70 000—80 000 Smaa haandværkerhjem, og en stor Del af disse smaa Landhaandværkere føler Arbejdsløsheden i ikke mindre Grad end Lønarbejderne. Der bliver ikke udarbejdet nogen Statistik over den Arbejdsløshed, som findes i disse Hjem, men den er sikkert lige saa følelig, thi en stor Procentdel af disse Smaa haandværkere paa Landet lever ligesom Lønarbejderne fra Haanden i Munden, og de ser den kommende Vinter i Møde med Ængstelse, de skal tære paa, hvad de sand-